

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Soňou Vozábalovou v právní věci

žalobce: [redacted] narozený dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátkou Mgr. Petrou Královou
sídlem náměstí T. G. Masaryka 456/22, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Společenství vlastníků** [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Navrátilem
sídlem Hluboká 1336/55, 326 00 Plzeň

o zaplacení 6 302 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 6 302 Kč spolu s 7,75 % úrokem z prodlení z částky 6 302 Kč od 29. 7. 2011 do zaplacení, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba o zaplacení 7,75 % úroku z prodlení z částky 2 054 Kč od 29. 7. 2011 do 11. 4. 2012 se zamítá.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Petry Králové, advokátky, na náhradě nákladů řízení částku 4 000 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. V souladu s ust. § 157 odst. 4 o. s. ř., ve spojení s ust. § 202 odst. 2 o. s. ř., tento rozsudek obsahuje odůvodnění v níže uvedeném rozsahu.
2. V rámci tohoto řízení se žalobce domáhá po žalovaném zaplacení částky 6 302 Kč s příslušenstvím (s 7,75 % úrokem z prodlení z částky 8 356 Kč od 29. 7. 2011 do 11. 4. 2012 a z částky 6 302 Kč od 12. 4. 2012 do zaplacení), a to z titulu přeplatku vzniklého z vyúčtování za rok 2007. Původně se žalobce domáhal zaplacení částky 8 356 Kč s příslušenstvím, přičemž následně vzal žalobce žalobu co do zaplacení částky 2 054 Kč zpět a v tomto rozsahu bylo řízení pravomocně zastaveno.
3. V rámci tohoto řízení po provedeném dokazování učinil soud níže uvedený závěr o skutkovém stavu. Žalobce je na základě kupní smlouvy uzavřené s jeho otcem dne [REDAKCE]. 2004, a to s právními účinky vkladu vlastnického práva pro žalobce do katastru nemovitostí ke dni 28. 1. 2004, vlastníkem bytové jednotky č. [REDAKCE], nacházející se v budově č. p. [REDAKCE] bytový dům, část obce [REDAKCE], postavené na pozemku parc. č. [REDAKCE] – zastavěná plocha a nádvoří, a to včetně příslušného spoluvlastnického podílu na společných částech domu a pozemku ve výši [REDAKCE] zapsané v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE], na LV č. [REDAKCE], k.ú. a obec [REDAKCE] (budova a pozemek zapsané na LV č. [REDAKCE]).
4. Žalovaný je na základě návrhu na zápis společenství do obchodního rejstříku ze dne 13. 11. 2003, podaného u zdejšího soudu dne 1. 12. 2003, od 23. 3. 2004 zapsán v obchodním rejstříku vedeném zdejším soudem v [REDAKCE] a to s datem vzniku 1. 1. 2002. Statutárním orgánem žalovaného tvořil výbor, jež byl tehdy složený z předsedy výboru pana [REDAKCE] [REDAKCE] místopředsedkyně výboru paní [REDAKCE] [REDAKCE] a člena výboru pana [REDAKCE] [REDAKCE]. K předmětnému návrhu na zápis společenství byl mimo jiné předložen stejnopis a také opis Notářského zápisu ze dne 30. 10. 2003, [REDAKCE], sepsaný notářkou Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE] notářkou se sídlem v [REDAKCE] [REDAKCE] o osvědčení části průběhu a výsledků jednání shromáždění společenství vlastníků bytových jednotek budovy č. p. [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] konané dne 30. 10. 2003. Přílohu uvedeného notářského zápisu tvoří Stanovy Společenství vlastníků [REDAKCE] se sídlem PSC [REDAKCE] [REDAKCE]. V rámci čl. I Stanov je blíže uveden předmět činnosti společenství vlastníků jednotek. Dle čl. X bod 1 Stanov společenství spravuje svěřené peněžní prostředky vlastníků jednotek, které skládají členové společenství na náklady spojené se správou společných částí domu a pozemku a zálohově na úhradu za služby. Dle čl. X bod 2 Stanov společenství může se souhlasem nadpoloviční většiny všech členů společenství zajišťováním činnosti podle bodu 1 tohoto článku pověřit jinou osobu (správce). V rámci čl. VII Stanov jsou blíže uvedena práva a povinnosti člena společenství, včetně povinnosti hradit stanovené příspěvky na výdaje spojené se správou a provozem domu a stanovené příspěvky na opravy, rekonstrukce a modernizace domu, a to poměrně podle velikosti spoluvlastnického podílu na společných částech domu, neurčuje-li písemná dohoda všech vlastníků jednotek jinak a dále povinnosti hradit stanovené zálohy na úhradu za služby a nedoplatky vyplývající z vyúčtování. V rámci čl. IX stanov jsou upraveny bližší podmínky úhrady nákladů spojených se správou domu a úhradou za služby s tím, že příspěvky a zálohy platí členové společenství měsíčně v částkách a termínech stanovených shromážděním, a to na účet společenství, pokud shromáždění nestanoví jinak, když o vyúčtování záloh rozhoduje shromáždění jednou ročně s tím, že nevyčerpaný zůstatek na zálohách na správu domu, rekonstrukce a modernizace se s jednotlivými členy společenství nevypořádává a převádí se do následujícího roku, pokud shromáždění nerozhodne jinak, přičemž zálohy na úhradu za služby je výbor nebo pověřený vlastník povinen jednou ročně vyúčtovat, a to nejpozději do 90 dnů po skončení účtovacího období stanoveného zvláštním právním předpisem, když

vzájemné vypořádání přeplatků a nedoplatků se provede nejpozději do 30 dnů po vyúčtování záloh. Ke shora uvedenému návrhu na zápis společenství do obchodního rejstříku byla také připojena prezenční listina z uvedeného shromáždění.

5. Dne 8. 11. 2004 byla mezi žalobcem, jako vlastníkem shora uvedené bytové jednotky, a [REDAKCE], podepsaná Smlouva o zajišťování správy společných částí domu. Uvedenou smlouvu za bytové družstvo podepsala paní [REDAKCE] [REDAKCE] která byla ke dni 8. 11. 2004 v obchodním rejstříku bytového družstva zapsána jako předseda představenstva, a paní [REDAKCE] [REDAKCE] která byla k uvedenému dni v obchodním rejstříku zapsána jako člen představenstva. Ke dni 8. 11. 2004 pak byl v obchodním rejstříku bytového družstva předepsán způsob jednání tak, že pro právní úkony představenstva, pro které je předepsána písemná forma, podepisují za družstvo dva členové představenstva. Stejněho dne, tedy dne 8. 11. 2004, podepsal žalobce plnou moc pro uvedené bytové družstvo pro zastupování ve věci zajišťování správy shora uvedené bytové jednotky a podílu na společných prostorech.
6. Mezi žalovaným a [REDAKCE], byla následně podepsaná Smlouva o zajišťování správy společných částí domu, na které je uvedeno datum podpisu 24. 11. 2005. Uvedenou smlouvu za bytové družstvo podepsal pan [REDAKCE] [REDAKCE] jenž byl mimo jiné v období od 20. 12. 2005 do 24. 5. 2010 v obchodním rejstříku bytového družstva zapsán jako předseda představenstva (s dnem vzniku funkce již 13. 1. 2005), a paní [REDAKCE] [REDAKCE] která byla mimo jiné v období od 20. 12. 2005 do 24. 5. 2010 v obchodním rejstříku bytového družstva zapsána jako druhý místopředseda představenstva (s dnem vzniku funkce již dne 13. 1. 2005). V období od 29. 9. 1993 do 17. 8. 2022 pak byl v obchodním rejstříku bytového družstva předepsán způsob jednání tak, že pro právní úkony představenstva, pro které je předepsána písemná forma, podepisují za družstvo dva členové představenstva. Za žalovaného smlouvu podepsali shora uvedení členové výboru, tedy pan [REDAKCE] [REDAKCE] paní [REDAKCE] [REDAKCE] a pan [REDAKCE] [REDAKCE] Členové výboru, tedy pan [REDAKCE] [REDAKCE] paní [REDAKCE] [REDAKCE] a pan [REDAKCE] [REDAKCE] pak při ústním jednání konaném dne 28. 5. 2010 u Okresního soudu Plzeň – město pod sp. zn. 23 C 12/2007 uvedli, že si přesně nepamatují, kdy byla smlouva podepsána, tedy zda to bylo dne 24. 11. 2005.
7. Mezi žalobcem a žalovaným byly vedeny další spory. Mezi žalobcem a žalovaným byl mimo jiné veden spor v rámci řízení vedeného zdejším soudem pod sp. zn. 48 Cm 82/2013 (v minulosti veden u věcně nepřislušného Okresního soudu Plzeň – město pod sp. zn. 14 C 116/2007). Předmětem řízení sp. zn. 48 Cm 82/2013 byla původně úhrada částky 34 933 Kč s příslušenstvím, kterou požadoval žalobce uhradit jako platby poukázané žalovanému na zálohách na služby spojené s užíváním bytu od 28. 1. 2004 do konce roku 2006, a to vyjma částky 957 Kč (jež mu byla přiznána v rámci řízení vedeném Okresním soudem Plzeň – město pod sp. zn. 24 C 357/2005 a jejíž úhrady se domáhal návrhem na nařízení exekuce v rámci řízení vedeném Okresním soudem Plzeň – město pod sp. zn. 74 Nc 805/2006), dále vyjma částky 4 785 Kč (jejíž úhrady se domáhá v rámci řízení vedeného Okresním soudem Plzeň – město pod sp. zn. 12 C 104/2006 a následně návrhem na nařízení exekuce v rámci řízení vedeném Okresním soudem Plzeň – město pod sp. zn. 73 Nc 3954/2008) a vyjma a částky 3 039 Kč (jejíž úhrady se domáhal v rámci řízení vedeného Okresním soudem Plzeň město pod sp. zn. 23 C 12/2007). Po částečném zpětvzetí žaloby ze strany žalobce co do částky 6 590 Kč (z důvodu složení této částky do soudní úschovy v rámci řízení vedeného Okresním soudem Plzeň – město pod sp. zn. 29 Sd 113/2007) pak byla předmětem řízení toliko úhrada částky 28 343 Kč s příslušenstvím. V rámci řízení vedeného zdejším soudem pod sp. zn. 48 Cm 82/2013 pak byla žaloba o zaplacení částky 28 343 Kč s příslušenstvím zamítnuta (když žaloba nebyla shledána důvodnou, neboť výše záloh byla stanovena předmětnými usneseními shromáždění, o jejich neplatnosti nebylo rozhodnuto a žalobce neprokázal nárok na vrácení přeplatku za služby

a neměl ani nárok na vrácení záloh na fond oprav) a žalobci byla uložena povinnost zaplatit žalovanému náklady řízení, včetně nákladů odvolacího řízení.

8. Mezi žalobcem a [REDAKCE] byl také veden spor, a to v rámci řízení vedeného zdejším soudem pod sp. zn. 46 Cm 131/2013 (v minulosti veden u věcně nepřislušného Okresního soudu Plzeň – město pod sp. zn. 23 C 12/2007). Předmětem řízení sp. zn. 46 Cm 131/2013 byla úhrada částky 3 039 s příslušenstvím Kč, kterou požadoval žalobce uhradit jako platby poukázané v letech 2004 a 2005 [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] jako poplatky za správu. V rámci řízení vedeného zdejším soudem pod sp. zn. 46 Cm 131/2013 pak bylo žalobě pravomocně částečně vyhověno, a to co do zaplacení částky 1 441 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 30. 6. 2007 do zaplacení, ve zbývajícím rozsahu byla žaloba zamítnuta (z důvodu vznesené námitky promlčení), přičemž žádnému z účastníků nebyla přiznána náhrada nákladů řízení.
9. Mezi žalobcem a žalovaným byl veden také další spor, a to v rámci řízení vedeného zdejším soudem pod sp. zn. 42 Cm 98/2013 (když procesní postavení účastníků v rámci tohoto řízení bylo obrácené, tedy žalobu podalo [REDAKCE]). Předmětem řízení sp. zn. 42 Cm 98/2013 byla původně úhrada částky 38 588 Kč s příslušenstvím, kterou požadovalo [REDAKCE] po žalobci (tedy jako žalovaném) uhradit jako dlužné platby v souvislosti s vlastnictvím shora uvedené bytové jednotky v letech 2010 až 2013. Následně došlo ze strany [REDAKCE] k rozšíření žaloby s tím, že předmětem řízení byla tedy úhrada částky 53 801 Kč se zákonným úrokem z prodlení a také vzájemný návrh žalobce (v řízení sp. zn. 42 Cm 98/2013 tedy v postavení žalovaného) na úhradu částky 14 903 Kč. V rámci řízení vedeného zdejším soudem pod sp. zn. 42 Cm 98/2013 pak bylo pravomocně žalobě [REDAKCE] v [REDAKCE] vyhověna a vzájemný návrh o zaplacení částky 14 903 Kč byl zamítnut (když žaloba byla shledána důvodnou a vzájemný návrh nedůvodný) a žalobci (v rámci řízení vedeného pod sp. zn. 42 Cm 98/2013 tedy v postavení žalovaného) byla uložena povinnost zaplatit [REDAKCE] v [REDAKCE] náklady řízení.
10. Dne 26. 2. 2009 pak byla v souvislosti s přeplatkem z vyúčtování za uvedené období, tedy za rok 2007, do soudní úschovy ze strany [REDAKCE], složena částka 2 054 Kč. Původně byl totiž v rámci vyúčtování skutečných nákladů za rok 2007 ze dne 27. 4. 2008 v souvislosti s platbami žalobce zjištěn přeplatek toliko ve výši 4 528 Kč, když byly zohledněny uhrazené zálohy ve výši 12 252 Kč a skutečné celkové náklady ve výši 7 724 Kč. Do soudní úschovy pak byla složena částka nižší, tedy částka 2 054 Kč, a to s poukazem na dlužné zálohy za období prosinec 2008. Usnesením Okresního soudu č. j. 29 Sd 8/2009 – 21 ze dne 11. 3. 2009, které nabylo právní moci dne 31. 3. 2009 a bylo následně dne 14. 4. 2009 doručeno žalobci s vyznačenou doložkou nabytí právní moci, pak příslušný soud přijmul uvedenou částku 2 054 Kč ve prospěch žalobce do soudní úschovy. V rámci odůvodnění je blíže popsáno, že částka 2 054 Kč představuje přeplatek z vyúčtování služeb za rok 2007. Již od 14. 4. 2009 tedy žalobce prokazatelně věděl o tom, že jsou finanční prostředky ve výši 2 054 Kč vzniklé jako přeplatek z vyúčtování služeb za rok 2007 v soudní úschově. Ze strany žalobce bylo však o vydání předmětu úschovy, tedy částky 2 054 Kč požádáno až dne 24. 1. 2012, tedy po podání této žaloby. Následně dne 6. 2. 2012 vzal žalobce svoji žádost o vydání předmětu úschově zpět. Ze strany žalobce pak bylo o vydání předmětu úschovy, tedy částky 2 054 Kč, opětovně požádáno dne 1. 3. 2012 s tím, že usnesením Okresního soudu Plzeň – město ze dne 8. 3. 2012 č. j. 29 Sd 8/2009-35, jež nabylo právní moci dne 11. 4. 2012, soud vydal žalobci předmět úschovy, tj. peněžní částku 2 054 Kč.
11. Za rok 2007 však vznikl na úhradách za platby spojené s užíváním bytu ve vlastnictví žalobce vyšší přeplatek, a to ve výši 8 356 Kč, když od částky uhrazené žalobcem v celkové výši

18 228 Kč byla odečtena částka 7 724 Kč za služby, dále částka 576 Kč jako příspěvek do fondu oprav a částka 1 572 Kč jako částka na správu. Částka 8 356 Kč byla vyčíslena žalovaným jako přeplatek za rok 2007, a to v souvislosti s vedením shora uvedeného řízení pod sp. zn. 42 Cm 98/2013, a to dne 15. 11. 2010, přičemž uvedený přípis žalobce převzal v roce 2011 a na základě něho podal žalobu o zaplacení částky 8 356 Kč (ačkoli v té době žalobce již věděl o složení částky 2 054 Kč jako přeplatku za rok 2007 do soudní úschovy). Ke dni podání žaloby, tedy ke dni 29. 7. 2011 tedy činil dosud neuhrazený přeplatek na vyúčtování za rok 2007 toliko částku 6 302 Kč, nikoli celou žalobcem požadovanou částku 8 356 Kč. Zbývající částka 6 302 Kč pak nebyla ze strany žalovaného ke dni vydání tohoto rozhodnutí žalobci uhrazena, případně nezanikla jiným způsobem, např. zápočtem vzájemných pohledávek.

12. V souvislosti s majetkovými poměry žalobce má soud dále za prokázané, že vedle shora uvedené bytové jednotky je žalobce dále také na základě uděleného příklepu soudního exekutora JUDr. [REDAKCE] Ph.D. ze dne 24. 9. 2014, a to s právními účinky vkladu vlastnického práva pro žalobce do katastru nemovitostí ke dni 13. 11. 2014, vlastníkem bytové jednotky č. [REDAKCE] nacházející se v budově č. p. [REDAKCE] – bytový dům, část obce [REDAKCE] postavené na pozemku parc. č. st. [REDAKCE] – zastavěná plocha a nádvoří, a to včetně příslušného spoluvlastnického podílu na společných částech domu a pozemku ve výši [REDAKCE], zapsané v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE] na LV č. [REDAKCE] k. ú. [REDAKCE] a obec [REDAKCE] (budova a pozemek zapsané na LV č. [REDAKCE]). Žalobce je zároveň na základě kupní smlouvy ze dne 12. 9. 2012, a to s právními účinky vkladu vlastnického práva pro žalobce do katastru nemovitostí ke dni 12. 9. 2012, také vlastníkem pozemku parc. č. [REDAKCE] – zahrada, zapsaného v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE] na LV č. [REDAKCE] k. ú. a obec [REDAKCE]. Žalobce je s ohledem na jeho zdravotní stav osobou zdravotně znevýhodněnou podle zákona o zaměstnanosti s tím, že je zároveň od [REDAKCE] invalidní, přičemž žalobci nevznikl nárok na invalidní důchod, neboť v rozhodném období nezískal potřebnou dobu pojištění pro nárok na invalidní důchod.
13. Po právním zhodnocení zjištěného stavu věci soud dospěl k závěru, že žalobní návrh byl co do zaplacení částky 6 302 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 29. 7. 2011 do zaplacení (když žalobce požadoval zaplatit úrok z prodlení toliko od podání žaloby, soud je pak žalobním návrhem žalobce vázán) oprávněný a důvodný, a proto mu v tomto rozsahu výrokem I. tohoto rozsudku vyhověl. Žalobce byl v předmětném období, tedy v roce 2007, výlučným vlastníkem shora uvedené bytové jednotky a byl povinen mimo jiné plnit své povinnosti dle ust. § 15 odst. 1 a 2 zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2013, ve spojení se Stanovami žalovaného (tedy přispívat na náklady spojené se správou domu a pozemku a hradit zálohy na služby spojené s vyúčtováním bytu). Žalovaný byl zároveň povinen provést řádně vyúčtování uhrazených plateb a skutečných nákladech za rok 2007, přičemž za rok 2007 vznikl přeplatek na platbách uhrazených žalovaným v celkové výši 8 356 Kč. Na vzniklý přeplatek za rok 2007 ve výši 8 356 Kč pak byla žalobci uhrazena toliko částka 2 054 Kč, a to již před podáním žaloby (když příslušný soud přijal tuto částku do soudních úschovy již v březnu 2009, když žalobce o složení částky 2 054 Kč, jako přeplatku z vyúčtování za rok 2007, věděl prokazatelně ještě před podáním žaloby, přičemž skutečnost, že žalobce o vydání částky 2 054 Kč ze soudní úschovy požádal až v roce 2012 a důvody, proč tak žalobce činil, jsou pak právně irelevantní). Žalovaný pak na zbývající částku 6 302 Kč do současné doby žalobci ničeho neuhradil, a proto mu byla tato povinnost stanovena rozhodnutím soudu. Vzhledem k tomu, že žalovaný neplnil své povinnosti řádně a včas, dostal se do prodlení ve smyslu ust. § 517 odst. 1, 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013 a žalobci vedle dlužné částky 6 302 Kč náleží i úrok z prodlení v požadované výši, která je v souladu s ust. § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., v rozhodném znění (s tím, že žalobce požadoval úrok z prodlení až od podání žaloby, soud je pak tímto návrhem žalobce vázán).

Na základě uvedených skutkových závěrů a právního posouzení tedy soud žalobě v rozsahu výroku I. vyhověl a žalovaného zavázal k povinnosti dle výroku I. tohoto rozhodnutí, a to v obecné třídní lhůtě dle ust. § 160 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř.

14. Výrokem II. pak soud jako nedůvodnou zamítl žalobu na zaplacení 7,75 % úroku z prodlení z částky 2 054 Kč od 29. 7. 2011 do 11. 4. 2012, neboť v tomto období nebyl žalovaný s úhradou částky 2 054 v prodlení (když částka 2 054 Kč na přeplatku za vyúčtování za rok 2007 byla žalobci uhrazena prostřednictvím soudní úschovy již před podáním žaloby – srov. shora).
15. O výroku III. tedy o náhradě nákladů řízení pak bylo rozhodnuto dle ust. § 150 o. s. ř., dle kterého jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat (pro úplnost soud dodává, že jak žalobce, tak žalovaný v rámci závěrečných návrhů navrhovali, aby v případě jejich neúspěchu nebyla druhému účastníkovi přiznána náhrada nákladů řízení).
16. V souvislosti s rozhodnutím o náhradě nákladů řízení soud poukazuje na skutečnost, že předmětem řízení byla původně úhrada částky 8 356 Kč. Co do částky 2 054 Kč bylo řízení pro zpětvzetí žaloby zastaveno (a to nikoli pro chování žalovaného). Ve zbývajícím rozsahu, tedy co do částky 6 302 Kč byl žalobce v řízení úspěšný. V případě rozhodování o náhradě nákladů řízení dle poměru úspěchu a neúspěchu v řízení (tedy dle ust. § 142 odst. 2 o. s. ř.) by měl žalobce nárok na náhradu 1/2 účelně vynaložených nákladů řízení. Žalobce pak vyčíslil celkové náklady ve výši 58 650 Kč, tedy soudní poplatek uhrazený ve výši 600 Kč, dále paušální náhrada žalobce ve výši 6 600 Kč (dle 22 úkonů á 300 Kč) a dále náklady právního zastoupení ve výši 51 450 Kč (za celkem 29 úkonů právní služby). V této souvislosti soud poukazuje, že v případě řízení, jehož předmětem je tzv. bagatelní spor, by náhrada nákladů právního zastoupení neměla převýšit částku, o níž je řízení vedeno (tzn. v tomto řízení původně částku 8 356 Kč). Za účelně vynaložené náklady na straně žalobce by tak bylo možno považovat toliko uhrazený soudní poplatek ve výši 600 Kč, dále paušální náhradu žalobce ve výši 6 600 Kč a náklady právního zastoupení ve výši 8 356 Kč. Účelně vynaložené náklady na straně žalobce by tak mohly činit maximálně částku 15 556 Kč s tím, že polovina z těchto nákladů by činila 7 778 Kč. Toto je maximální částka, kterou by soud mohl žalobci jako náhradu účelně vynaložených nákladů s ohledem na poměr úspěchu a neúspěchu ve věci přiznat. Soud však má za to, že jsou zde splněny podmínky pro postup dle ust. § 150 o. s. ř. a žalobci tedy náhradu nákladů řízení přiznal toliko ve výši 4 000 Kč. Důvody hodné zvláštního zřetele pak soud spatřuje v tom, že již při prvním jednání v této věci (konaném před zdejším soudem dne 19. 10. 2017) se soud pokoušel o vyřešení sporu smírnou cestou, přičemž sám žalobce tehdy navrhoval vyřešení sporu tak, že by vzal žalobu zpět, neboť již nemá fakticky zájem na vedení tohoto sporu s tím, že nesouhlasil s požadavkem žalovaného, že by žalovanému v souvislosti se zpětvzetím žaloby a zastavením řízení uhradil náklady řízení ve výši 4 000 Kč, když důvodem nebyla dle žalobce otázka finanční, ale otázka morálky. Soud si je vědom toho, že je věcí každého žalobce, zda vezme podanou žalobu zpět či nikoli. Na druhou stranu sám žalobce již v roce 2017 uváděl, že nemá na vedení sporu faktický zájem, chtěl vzít žalobu zpět, ale odmítl žalovanému uhradit náklady řízení, resp. požadovanou část náhrady nákladů řízení. Žalobce si pak musel být, a to s ohledem na veškerá v tu dobu ještě probíhající řízení, případně v minulosti probíhající řízení, skutečnosti, že v řízení bude prováděno rozsáhlé dokazování, přičemž v průběhu řízení se žalobce hojně a velice rozsáhle k provedení dokazování vyjadřoval. Při rozhodování ohledně toho, zda jsou v řízení splněny podmínky pro postup dle ust. § 150 o. s. ř. pak soud také přihlédl k majetkovým poměrům žalobce. Žalobce je sice invalidní, bez nároku na výplatu invalidního důchodu (je ale věcí žalobce, že nesplnil podmínky pro přiznání invalidního důchodu, a to z důvodu nedostatku nezbytné doby pojištění). Zároveň je pak žalobce vlastníkem dalšího nemovitého majetku, a to další bytové jednotky a zahrady. Vzhledem k tomu má soud za to, že i majetkové

poměry žalobce umožňují v tomto řízení postup dle ust. § 150 o. s. ř., resp. že nepřiznání plné náhrady nákladů řízení nebude pro žalobce likvidační. Vzhledem ke shora uvedenému tedy soud postupem dle ust. § 150 o. s. ř. rozhodl o náhradě nákladů řízení výrokem III. tohoto rozsudku tak, že žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4 000 Kč. Splatnost náhrady nákladů řízení byla stanovena také v obecné třídní lhůtě dle ust. § 160 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř., přičemž žalovaný je zavázán uhradit náklady řízení k rukám zástupkyně žalobce dle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné (dle ust. § 202 odst. 2 o. s. ř.).

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí nebo návrhem na exekuci u soudního exekutora.

Plzeň 4. dubna 2024

Mgr. Soňa Vozábalová
samosoudkyně